

Gunnar Ekelöf

Om helgon eller vilddjur vet jag inte,
om mänska eller bara skådespelerska.
Var hennes ånger äkta? Eller fann hon sig
och sökte göra bästa möjliga av rollen,
som en fördärvad barndom och ett liv
i samlag slutade med giftmord, eller
med bravon väntande, påtvingat henne?
Vad är äkta, vad är oäkta,
vad är sund föda, vad är gift?
Nu är hon kär i Père Piron och det är därför
hon går »frivilligt» till schavotten:
»Jag gör det för er skull» (behagsjuk
mitt under bikten). »Det är ni som skall
be om förlåtelse.» »Jag förlåter hans
förräderi». Och hopen som nyss skrek
vilddjur
skriker nu helgon! Vad är meningen
med allt? Jag såg en avgrund öppna sig
i djupen. Öppnar sig nu plötsligt himlen,
är nåden inte mindre fruktansvärd än domen
och människorna gåtor, hängande på
hårstrån
mitt mellan båda.

Bed för oss och henne,
men framför allting annat: Bed för hopen.